

Rahoitusmarkkinaosasto

[xx].11.2016

LUONNOS

VALTIOVARAINMINISTERIÖN ASETUS LUOTTOLAITOKSEN JA SIJOITUSPALVELUYRITYKSEN SEKÄ RAHOITUS- JA VAKUUTUSRYHMITTYMÄN SUURIA ASIAKASRISKEJÄ KOSKEVIIN RAJOITUKSIIN SOVELLETTAVISTA POIKKEUKSISTA ANNETUN ASETUKSEN 2 §:N MUUTTAMISESTA**1. Tausta**

Rahoitus- ja vakuutusryhmittymästä annetun lain alkuperäisen 21 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE 69/2004 vp, jäljempänä RavaL) todettiin, että laskettaessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän suuria asiakasriskejä jälleenvakuutus voidaan ottaa huomioon rahoitus- ja vakuutusryhmittymän asiakasriskiä vähentävänä. Jälleenvakuutuksen nimenomaista mainitsemista luotto- ja takausvakuutusten luottoriskiä vähentävänä tekijänä pidettiin tuolloin tärkeänä lain selventämiseksi, jotta rahoitus- ja vakuutusryhmittymiin kuuluvien vakuutusyhtiöiden riskien jakaminen jälleenvakuuttamalla ei vaikeutuisi.

Luottolaitostoiminnasta annettua lakia (610/2014) ja sitä vastaavasti myös RavaL:ia on myöhemmin muutettu sitomalla sallittujen luottoriskin vähentämismenetelmien käyttö suoraan alkuperäisen RavaL:n antamisen jälkeen annettuun EU-lainsäädäntöön, joka ei mahdollista jälleenvakuutuksen käyttöä luottoriskiä vähentävänä. Mainittujen lainmuutosten yhteydessä ei kuitenkaan ole arvioitu tarvetta säännellä erikseen jälleenvakuutuksen käyttöä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän asiakasriskiä vähentävänä tekijänä.

Voimassa olevasta lainsäädännöstä seuraa, että rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvan vakuutusyhtiön käyttämää jälleenvakuutusyritystä pidetään laissa tarkoitettuna ryhmittymän suurena asiakasriskinä. Jälleenvakuutus on kuitenkin käytännössä merkittävä keino vähentää vakuutusyrityksen riskejä. Vastoin alkuperäisen RavaL:n tarkoitusta rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluva vakuutusyhtiö ei siten voi riskejään jälleenvakuuttamalla vähentää laissa tarkoitettuja suuria asiakasriskejä, vaikka riski on tosiasiassa hajautettu vakuutettujen ja jälleenvakuutusyritysten kesken.

Koska rahoitus- ja vakuutusryhmiin sovellettavat asiakasriskirajoitukset perustuvat yksinomaan kansalliseen lainsäädäntöön, EU-lainsäädäntö ei tältä osin estä kansallisen lainsäädännön tarkistamista. Lisäksi on syytä ottaa huomioon erityisesti se, että vakuutusyhtiölainsäädännön mukaan vakuutusyhtiöt vastaavat käytännössä vakavaraisuudeltaan luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, joiden myöntämä luottosuoja saadaan puolestaan ottaa huomioon luottoriskiä vähentävänä EU-lainsäädännön mukaisesti.

Valtiovarainministeriön asetus luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän suuria asiakasriskejä koskeviin rajoituksiin sovellettavista poikkeuksista (699/2014) sisältää nykyisin yksityiskohtaiset säännökset suuria

asiakasriskejä koskeviin rajoituksiin sovellettavista poikkeuksista. Asetuksen 2 §:n 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 a kohta, jonka mukaan vakuutusluokista annetun lain (2008/526) 7 §:ssä tarkoitetulle luotto- ja takausvakuutukselle otettua jälleenvakuutusta ei katsottaisi asiakasriskiksi, jos jälleenvakuutuksen olisi myöntänyt muu kuin samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluva vakuutusyhtiö. Säännös vastaisi siten sisällöltään RavaL:n muutoslain 1362/2010 säätämisen yhteydessä laista kumoutunutta periaatetta, jonka mukaan jälleenvakuutus voidaan ottaa huomioon rahoitus- ja vakuutusryhmittymän asiakasriskiä vähentävänä. Säännöksellä varmistettaisiin, että rahoitus- ja vakuutusryhmittymiin kuuluvat vakuutusyhtiöt voivat asiakasriskisäännösten estämättä jälleenvakuuttamalla tehokkaasti hajauttaa myöntämiinsä luotto- ja takausvakuutuksiin liittyvää vastapuoliriskiä.

2. Vaikutukset

Esityksellä ei ole vaikutuksia valtiontalouteen. Muutoksella edistetään luotto- ja takausvakuutusten ja niiden jälleenvakuutusten käyttöä rahoitus- ja vakuutusryhmittymiin kuuluvien vakuutusyhtiöiden vastapuoliriskin hallinnassa. Tällä voidaan parantaa rahoitus- ja vakuutusryhmittymien luottoriskien hallintaa.

3. Valmistelu

Asetus on laadittu valtiovarainministeriössä virkatyönä. Asetusta koskevasta luonnoksesta pyydettiin lausuntoja sosiaali- ja terveysministeriöltä, Finanssivalvonnalta, Finanssialan Keskusliitto ry:ltä ja OP Ryhmältä.

4. Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.